

[Eva Rée.]

altså ligesom alle andre have ret til dagpenge. Vi kan også tilslutte os, at der ikke sker forskelsbehandling, men at alle, der får folkepension, altså også den indtægtsbestemte, behandles ens.

Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet. Jeg beder blot om, at der, når arbejdet i udvalget er afsluttet, gives pensionisterne besked om deres fremtidige status, gerne i form af annoncekampagner, som vi har set en del af fra andre ministerier. Det er, synes jeg, en god og rigtig service.

Valbak: Forslaget om sygehjælpens varighed for pensionister har sin aktuelle baggrund i overgangen til fuld folkepension den 1. april 1970. De pensionistgrupper, som siden 1960ernes begyndelse i princippet har haft adgang til dagpenge på lige fod med andre, udgør vel godt 200.000 mennesker. Den gruppe, som ikke har haft denne lige adgang — det er jo pensionister med indtægtsbestemt pension — udgør noget over 400.000 mennesker, altså dobbelt så mange som den første gruppe.

Den første og største virkning af forslaget er en ordning af forholdene i dagpengemæssig henseende for den store gruppe for tiden efter 1. april. Til den tid får gruppen, bortset fra de omkring 60.000 førtidspensionister, status som mennesker med fuld folkepension.

Nu kunne man jo sige, at for de ca. 10 pct. af befolkningen, som fra 1. april får fuld folkepension, vil det hverken være rimeligt eller påkrævet med en adgang til dagpenge i sygdomstilfælde overhovedet, for det første fordi pensionen med diverse tillæg skulle være tilstrækkelig til fuld forsørgelse, for det andet fordi den enkelte i mange år har kunnet regne sig til, hvornår begivenheden, altså 67 års fødselsdagen, efter al sandsynlighed ville indtræffe, og derfor selv burde indrette sig derpå. Synspunkter som disse må naturligvis indgå i overvejelserne, når man skal tage stilling til, om samtlige pensionister, altså henimod 650.000 mennesker, under en eller anden form bør have adgang til dagpenge, såvel lønarbejderdagpenge som de frivillige dagpenge, og synspunkterne har faktisk været inde i overvejelserne, det kan man læse sig til i socialreformkommissionens gedigne før-

ste betænkning, side 244. Når kommissionen som nu regeringen, jfr. lovforslaget, er kommet til det modsatte resultat, nemlig at alle pensionister bør have adgang til sygedagpenge, hænger det naturligvis sammen med, at der er gode argumenter for en sådan ordning, argumenter, der også efter min og mit partis opfattelse mere end opvejer argumenterne imod.

For det første har socialforskningsinstituttet, sådan som flere talere har været inde på det, jo konstateret, at f. eks. over halvdelen af en vis gruppe mænd over folkepensionistalderen endnu er erhvervsaktive. Det er med andre ord almindeligt, at de ældre efter pensionsalderens indtræden forbliver i arbejde. Det er almindeligt accepteret — og her er vi ved det andet hovedargument, jeg vil nævne — at formålet med dagpenge i sygdoms-, i ulykkes-, i arbejdsløshedstilfælde må være at sikre de forsikredes levestandard i den normalt kortere periode, ukampdygtighed af disse grunde varer, altså det såkaldte indkomstbortfaldsprincip. Således også med pensionisten, som supplerer sin pension med regelmæssig arbejdsindtægt. Han har det samme behov som andre, der lever helt eller delvis af arbejdsindkomst.

Med disse argumenter skal jeg anbefale, at samtlige socialpensionister fra 1. april 1970 får adgang både til lønarbejderdagpenge og til den frivillige dagpengeordning.

Så foreslår ministeren, at vel skal der være denne almindelige adgang til dagpenge for alle, men dagpengenes varighed bør begrænses i forhold til, hvad der gælder almindeligt. Forslagets anden virkning bliver da, at den 200.000-tallige gruppe af invalidepensionister og enkepensionister og nuværende folkepensionister med folkepensionens mindstebeløb får dagpengenes varighed begrænset i forhold til i dag, hvor de følger de almindelige regler om varigheden. Vi står da i den situation, at vi skal tage stilling til en begrænsning i erhvervede rettigheder på det sociale område, for en mindre gruppe ganske vist, for at få en større gruppe med ind i ordningen.

Må jeg straks sige, at jeg er enig med ministeren om, at der principielt ikke bør være forskel i dagpengemæssig henseende pensionistgrupperne imellem, i hvert fald ikke under de i dag gældende kriterier for